

Romantiske toneganger dominerer denne ukas platespalte.

DIVA SÅ DET HOLDER: Anna Netrebko har for lengst tatt skrittet over i klassen for operafagets ekte divaer. FOTO: NETREBKO.HOMEPAGE

Operatisk så det holder

ALBUM. Sensualiteten i musikken slår inn med en tyngde som i en vakker kvinnekropp. Det er Anna Netrebko som står for det vokale, og hun følges lydhørt opp av Antonio Pappano i spissen for Orchestra Nazionale di St. Cecilia, der han er sjefdirigent.

Utgivelsen er rubrisert som «Verismo», en betegnelse som står for en mer realistisk opera enn den romantiske. At Leoncavallo kan beskrives på den måten kan jeg forstå, men hovedtyngden på utgivelsen er Puccini, så romantisk og sentimental som du bare kan ønske deg.

Og de tar virkelig musikken i besittelse. Netrebkos sopran har fått en tyngde og en fylde som noen ganger blir i overkant. Men bevarer som hun kan modulere den, rett inn på arienes uttrykkskjerne, og derfra nyansere foredraget så aldeles besnærende.

I Pappano har hun den ideelle følgesvenn, han utforsker den rike orkesterklangen uten et øyeblikk at konturene i den bløtes opp eller flyter ut.

OSLO-FILHARMONIEN og Vasily Petrenko er ute med Prokofjevs «Romeo og Julie» som de framførte i Oslo Konserthus sist november. Og det er ikke «Romeo og Julie» i versjonen av de ulike orkestersuitene Prokofjev lagde, men ballettmusikken, op. 64, hele ballettmusikken, der de tre aktene fyller en dobbelt-CD.

Det er heller sjeldent å få oppleve, og man kan jo forstå grunnene til det. Partituret består av 52 relativt korte enkeltnumre. Det er vanskelig å skrive under på at disse føyer seg sammen til en helhet, snarere blir det noen pregnante enkeltnumre som skiller seg ut og fester seg i erindringen.

Nå er koblingen mellom Oslo-Filharmonien og sjefdirigent Vasily Petrenko en aldeles utmerket kobling. Fra han kom hit har Petrenkos grep om Prokofjevs partiturer vært aldeles utsøkt. Han forener et robust grep om musikken med de aller fineste nyanser, når komponisten vender den siden til.

STÅLE WIKSHÅLAND

swi@dagbladet.no

KLASSISK

Anna Netrebko

Orchestra di St. Cecilia, dir.: Antonio Pappano «Verismo»

(Deutsche Grammophon)

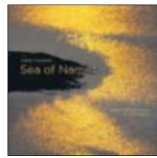
Overveldende.

Oslo-Filharmonien, dir. Vasily Petrenko

Sergej Prokofjev: «Romeo & Julie, op. 64» (Lawo)

Imponerende.

Maiken Mathiesen Schau, fløyte/Trond Schau, klaver

«Sea of Names (Lasse Thoresen)» (2L)

Litt ujevnt.

Så også på denne utgivelsen, dirigent og orkester står løpet helt ut.

Men de klarer ikke å forhindre effekten av fragmentering, en helhet løst opp i en lang serie enkeltnumre. Det må skrives på Prokofjevs konto, men lar seg ikke overhøre.

LASSE THORESEN har gjennom åra skrevet en del for fløyte og klaver. Nå har Maiken Mathiesen Schau og Trond Schau, på henholdsvis fløyte og klaver samlet komposisjonene på en CD, som de har kalt «Sea of Names» etter det siste verket Thoresen har skrevet for besetningen.

De spiller fint om enn en anelse konturløst. Men det mest problematiske med utgivelsen er den påfallende kontrasten mellom de tidligste verkene og så de mye rikere seine komposisjonene.

DEBATT

D VÅPENEKSPORT

BUTIKK FØR ETIKK

► Det er fortsatt typisk norsk å tjene penger på krig.

D HOVEDINNLEGG

TUVA KROGH WIDSKJOLD
Leder i Changemaker

I 2015 økte norsk eksport av krigsmateriell til autoritære regimer, og versting-regimer i Midtøsten presenteres av regjeringen som et framvoksende marked for norsk våpenindustri.

DA VI GIKK inn i 2016 var 65,3 millioner mennesker på flukt fra krig og konflikt, mange av dem kan ha flyktet fra norske våpen. Den politiske viljen har vært stor når det gjelder å stoppe flyktningsstrømmene til Europa, men det har så langt vært liten vilje til å stoppe våpenstrømmene som går motsatt vei.

JEMEN ER ET av landene hvor norske våpen kan bli brukt. Norge eksporterte i 2015 strategiske varer til både De forente arabiske emirater, Kuwait, Qatar, Jordan og Saudi-Arabia. Alle disse landene er med i koalisjonen som i mars 2015 startet en væpnet intervensjon mot Jemen. I juni slo en FN-rapport fast at koalisjonen var ansvarlig for minst 60 prosent av barna som ble drept eller skadet i Jemen i 2014.

AT NORGE STANSET eksport av ammunisjon til Emiratene i april 2016 er en mager trøst for de 21 millioner menneskene som på grunn av krigen har behov for akutt humanitær hjelp, og det hjelper lite for alle som fortsatt lider under koalisjonens frammarsj.

DET LIGGER I DET militære materiellets natur at ustabile regioner og land i konflikt er markeder for eksport. Det betyr ikke at vi skal selge mili-

tært materiell til disse områdene og på den måten bidra til forlengelse av krig og konflikt. Snarere tvert imot, vi burde unngå å bidra til å væpne parter i en konflikt.

MAN SKULLE TRO den sikkerhetspolitiske situasjonen vi befinner oss i førte til styrket kontroll på norsk krigsmateriell. Det er derfor skremmende at regjeringen istedenfor argumenterer for eksport av krigsmateriell til land i Midtøsten ved å si at disse landene er «framvoksende og interessante markeder for norsk forsvarsindustri». Tydeligere kan man ikke si at butikk går foran all etikk.

DET ER OPPRØRENDE at Norge, i en verden der våpen tvinger millioner av mennesker på flukt, selger våpen til ustabile regioner og regimer som undertrykker egen befolkning. Forklaringen er at våpeneksport gjør Forsvaret oppdatert og dermed gjør Norge sikrere.

ER DET VIRKELIG sånn at Norge blir et tryggere land av at vi eksporterer militært materiell til Kuwait, hvor Hamad al-Naqi i 2014 ble dømt til ti års fengsel med hardt arbeid fordi han hadde kritisert regimet på Twitter? Blir vi tryggere av å selge krigsmateriell til Jordan, hvor fredelige protester er forbudt ved lov og regimekritikere fengsles?

DET ER FULLT mulig å styrke kontrollen over norske strategiske varer og stanse eksporten til autoritære regimer. Det handler om politisk vilje. 29. september skal årets eksportkontrollmelding på høring i utenriks- og forsvarskomiteen og i høst skal eksporten igjen diskuteres i Stortinget. Vi håper at våre folkevalgte tar ansvaret sitt på alvor og stanse eksport av strategiske varer til autoritære regimer.

Det handler om å skape en tryggere og mer rettferdig verden. Det kan ikke lenger være typisk norsk å tjene penger på krig.

«DET ER OPPRØRENDE AT NORGE SELGER VÅPEN TIL USTABILE REGIONER OG REGIMER SOM UNDERTRYKKER EGEN BEFOLKNING.»